

Παναγιώτα Ζώνη
Γιώτα Καραγιάννη
Ακριβή Καθδέρη

ΨΑΤΑ- ΟΥΛΑΝ

ο Ονειροκλέφτης

Εικόνες:
Γιώργος
Πετρίδης

 Εκδόσεις
Μιχαήλ
Σιδέρη

Μια φορά κι έναν καιρό, υπήρχε μια χώρα που την έλεγαν Κινητοχώρα. Σ' αυτή τη χώρα, ζούσαν αρμονικά άνθρωποι και κινητά. Οι άνθρωποι ήταν χαρούμενοι πολύ και τα κινητά καλοπερνούσαν.

«Έλα να σου δείξω ένα παιχνίδι, να παίξεις με τους φίλους σου!» έλεγε ένα κινητό στο παιδί που το είχε στα χέρια του.

«Τι; Σε δυσκολεύει ο πολλαπλασιασμός; Θα σου δείξω εγώ, για να τον μάθεις!».

«Θέλεις να σου πω μια ιστορία;» έλεγε ένα άλλο κινητό στον μικρό του φίλο. «Μου φαίνεσαι στεναχωρημένο!».

«Άκουσε αυτό το τραγούδι, χόρεψε στον ρυθμό του, αν θες!».

Άνθρωποι και κινητά είχαν γίνει μία παρέα. Κανένα παιδί δεν ένωθε μόνο του. Είχε για συντροφιά –εκτός από τους φίλους του– και το κινητό του. Αλλά και στα κινητά άρεσε πολύ η ζωή που έκαναν, χαιρόντουσαν να τους πατάνε τα κουμπιά και να γαργαλιέται η κοιλιά τους. Γελούσαν και κουνούσαν χέρια και πόδια, γυμνάζονταν και είχαν αποκτήσει ευλυγισία, μέχρι που φώναζαν: «Φτάνει πια, δεν αντέχω άλλο!».

Κι όταν οι άνθρωποι τα άφηναν από τα χέρια τους, έπεφταν κάτω εξαντλημένα από το παιχνίδι.

Όπου πήγαιναν τα παιδιά, πήγαιναν και τα κινητά. Χαιρετούσε το ένα παιδί το άλλο; Χαιρετούσαν και τα κινητά το ένα το άλλο.

«Πάω στο πάρκο!» ψιθύριζε ένα κινητό που ήταν κωμμένο στην τσέπη ενός ξανθού αγοριού.

«Εγώ σ' έναν φίλο μου!» απαντούσε ένα άλλο, που ήταν κλεισμένο στην τσάντα ενός κοριτσιού.

«Το ποδόσφαιρο με περιμένει!» πετάχτηκε ένα άλλο, που ήταν στριμωγμένο στην τσέπη ενός αγοριού.

«Πάω για κολύμπι, θα σου στείλω φωτογραφίες!».

«Πάω για ορειβασία, θα σου στείλω μήνυμα!».

«Εγώ στο νησί, να περιμένεις βίντεο!».

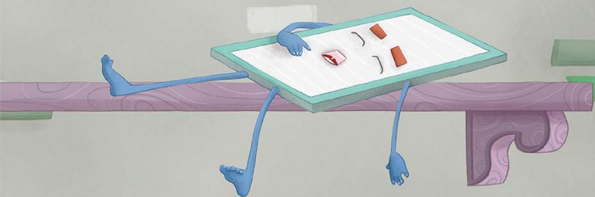
«Θα με βρείτε στην κατασκήνωση, θα σας ειδοποιήσω!».

Τα κινητά σε αυτήν τη χώρα ήξεραν τα πάντα για τη ζωή των παιδιών, μάθαιναν τα μυστικά τους και το καλύτερο; Πήγαιναν εκδρομές στα ομορφότερα μέρη!

Το βράδυ, κουρασμένα και κατευχαριστημένα, τραγουδούσαν όλα μαζί:

«Είμαι εγώ το κινητό σου,
ξέρω ότι είμαι τ' όνειρό σου.
Θα 'ρθω εγώ παντού μαζί σου,
είμαι μέσα στη ζωή σου.
Θα σου λύνω τις ασκήσεις,
θα σου βρω όλες τις λύσεις,
μ' όποιον θέλεις θα μιλήσεις
και θα επικοινωνήσεις.
Μες στην τσέπη σου χωρώ,
κι εσύ λες ότι με έχεις,
είμαι δικό σου, με κατέχεις.
Μα να σου πω το μυστικό,
ότι σε κατέχω εγώ,
είμαι μέσα στα όνειρά σου
και ας λες πως είναι δικά σου».

Τα παιδιά αγαπούσαν πολύ τα κινητά· τα πρόσεχαν, τα φρόντιζαν, τους έπαιρναν ωραίες θήκες κι ήξεραν τα περίεργα ονόματά τους απέξω. Κάθε φορά που άνοιγαν ένα κουτί και πεταγόταν από μέσα ένα ολοκαίνουργιο κινητό για δώρο, τα μάτια τους έλαμπαν πιο πολύ από τη γυαλιστερή οθόνη της μαγικής συσκευής.

